

Met de Pelgrim op pad: “Frans van Grunsven”

Frans van Grunsven is 73 jaar oud, heeft samen met zijn vrouw Emmy 2 kinderen en beiden zijn de grootouders van (bijna) 2 kleinkinderen. Frans is werkzaam geweest in de bouw, hij heeft allerlei facetten van het vakgebied meegemaakt. Gestart als ijzervlechter, afgestudeerd als architect, gewerkt voor onder meer een woningbouwvereniging en uiteindelijk als teamleider Bouw- en Woningtoezicht bij de gemeente Helmond vele jaren als manager werkzaam.

Frans geeft zelf aan dat hij gedurende zijn loopbaan heeft geleerd om met mensen om te gaan. Hij is van nature een doorpakker en weet leiding te geven.

Frans is in 2000 vanuit Mierlo naar Santiago gefietst en terug in 7 weken tijd.

Het voortraject

Aanleiding

Frans houdt van fietsen en hij was regelmatig te vinden op ANWB-routes. Hij had in die tijd al veel gelezen over de tocht naar Santiago en besloot om naar Kafarnaum te gaan om daar

meer informatie te gaan halen. Als ik 50 jaar oud ben en ik in de kracht van mijn leven ben, vertrek ik.

En zo gebeurde het ook. Op 1 juli 2000, de dag van de verjaardag van zijn vader, vertrok Frans op zijn fiets uit Mierlo. Hij had de meest noodzakelijke dingen bij zich om te overnachten en te leven.

Wist je wat jou te wachten stond?

Frans vertelt dat hij boekjes had gelezen en op tv een programma had gezien over de tocht naar Santiago en hij erg onder de indruk was van de oude wegen en stadjes die je onderweg zou tegen komen. Meer informatie had hij niet. In die tijd waren er nauwelijks faciliteiten zoals die er nu wel zijn.

Frans is langs gegaan in Lourdes zoals hij dat noemt en daar is hij heel erg blij van geweest. In welgeteld 11 dagen was hij daar en de rit er heen had het alleen maar geregend.

In die tijd waren er nog geen mobieltjes, gewoon bellen met muntjes uit een telefooncel als je die tegen kwam. Frans belde via 'collect call' op afgesproken tijdstippen om het thuisland op de hoogte te houden. Hij had vooraf een kaart gemaakt van de route die hij zou nemen, dan konden de kinderen thuis volgen waar hij zich bevond.

Frans had zijn tent bij zich en maakte elke dag zijn eten zelf klaar.

Tijdens de tocht

Heb je verslag gedaan van je tocht en zo ja voor wie?

Ik heb een dagboek bijgehouden en alles opgeschreven om naderhand alles nog eens op mijn gemak te kunnen doornemen en om aan mijn gezin te laten lezen wat ik onderweg had meegemaakt. De tocht heeft zoveel met me gedaan dat ik me eigenlijk elke dag voor de geest kan halen met de details, het dagboek heb ik daarvoor niet echt nodig.

Wat was jouw mooiste ontmoeting?

Er zijn altijd wel enkele ontmoetingen die er uit springen. Laat ik beginnen met het feit dat een collega samen met mij over de Pyreneeën is gefietst gedurende enkele dagen. En de route was niet de makkelijkste: via de Aubisque, de Tourmalet naar Gakka. Ik had stilaan een stalen conditie en heb daarvan alleen maar plezier gehad bij het vele fietswerk dat ik moest verrichten.

Net voor Santiago trof Frans een man met een kapotte fiets, een Engelsman die in Frankrijk woonde en op weg was naar Santiago. Frans zette zijn fietskennis in en repareerde het karretje. Samen zijn ze toen naar Santiago gefietst. Onderweg vertelde de goede man zijn verhaal over zijn steen en de reden waarom hij naar Santiago ging. Daar aangekomen verliezen ze elkaar uit het oog en dat was het. Niet dus, want enkele maanden later belde de Engelsman op naar Frans en ontstond er een prima band tussen hun gezinnen. Nu, 22 jaar later, is die band er nog steeds en hebben ze elkaar diverse malen opgezocht.

iets om niet te vergeten

Ik fietste over een provinciale weg in de buurt van San Sebastian en stond plots voor het begin van de autosnelweg: de keuze was doorfietsen of tegen het verkeer in terug rijden. Ik koos voor het eerste en toen ik goed en wel onderweg was op de autosnelweg stopte een politieauto met zwaailicht voor me. Waar ik heen ging, was wel duidelijk. Ik mocht veilig achter de politieauto met zwaailicht aan fietsen, ze brachten me naar de eerstvolgende uitrit waar ik mijn weg weer alleen kon vervolgen. Waren politieagenten in auto's maar overal zo behulpzaam....

Ik had mijn middagmaal op een bankje naar binnen gewerkt en reed door naar mijn volgende bestemming. Toen ik een stuk gefietst had, merkte ik dat ik mijn helm had vergeten. Eigenlijk was er geen keuze, dus ik keerde om. Ergens halverwege lag er een man in de sloot, dus ik stopte. Hij was onwel geworden en lag daar hulpeloos en onderkoeld aan de kant van de weg. Ik heb hem kunnen helpen en een ambulance heeft de rest gedaan.

Welke overnachting zul je niet vergeten?

Op de terugweg van Salamanca kom ik in een heel klein dorpje aan en zoek naar een plek om ergens mijn tent op te zetten voor de avond. Ik had mijn fiets tegen een lantaarnpaal gezet en liep wat verkennend rond. Een auto, die op weg was naar huis, stopte en de bestuurder vroeg waarnaar ik op zoek was. Ik vertelde hem mijn verhaal en hij nodigde mij uit om met de familie mee te eten en daarna zijn tent op te zetten op zijn erf. Gastvrij werd ik opgenomen als wild vreemde en wisselde de enkele woorden Spaans met gebarentaal af. De hartelijkheid maakte een geweldige indruk op me.

Wat was jouw vervelendste ontmoeting?

Ik heb geen vervelende ontmoetingen meegemaakt. De pelgrims onderweg zaten allemaal in hetzelfde schuitje: in het jaar 2000 waren er minder pelgrims onderweg ze waren meer op elkaar aangewezen dan nu het geval is. Ook de Fransen en Spanjaarden waren behulpzaam, er was altijd een slaapplek.

Heb je ook een steen meegenomen?

Frans geeft aan dat hij een steen bij zich droeg, maar wil hierover niet veel kwijt. De pelgrimstocht heeft hem heel veel opgeleverd en dat ziet hij als het effect van het achterlaten van zijn steen.

Mijn terugreis ging via een andere route

Op 27 juli, de dag van de verjaardag van zijn vader, zette hij de terugreis in vanuit Santiago naar huis. Frans heeft voor zijn terugreis een deel van de route de la Plata gefietst (Noord Portugal, Zamora, Salamanca en daarna terug via Valladolid, Burgos, Deba, San Sebastian naar de zuidwest kust van Frankrijk (Franse deel van de route Frances).

Voor het verdere verloop in Frankrijk volgde hij ongeveer de route Frances. Een bewuste keuze was het eigenlijk niet, hij liet zich leiden door zijn richtinggevoel en uiteindelijk wilde hij ook weer niet te lang van huis weg blijven.

Na de tocht

Welke camino heb je gefietst?

Hij heeft de route gevolgd van 'de oude wegen' via Trois, Vezelay, Nevers, Crozant, Brive, Rocamadur, Limoges, Cahors, Conque, Moissac en Lourdes. Vervolgens heeft hij aansluitend het Spaanse deel van de route Frances opgepikt (zuidelijk van de Pyreneeën).

Ik ben door meerdere monumentale dorpjes gekomen en hun kathedralen en kerken bezocht als gelovig mens en als genietter van de mooie bouwkunst.

Indrukken achteraf

Wat koester je nu nog het meest?

Ik heb heel veel energie gekregen van de tocht. Ik heb onderweg de keuze gemaakt om ander werk te gaan doen en heb daar nooit spijt van gehad. Ik heb onderweg geleerd à la minute beslissingen te nemen, plannings zijn niet altijd zaligmakend maar andere dingen bepalen ook waar jouw weg heen gaat.

Het hoogtepunt van mijn pelgrimstocht vond ik.....

Frans moet even nadenken, er zijn zoveel hoogtepunten geweest. Ik voelde me een met de natuur, ik was er in opgegaan. Onderweg heb ik veel overstekende dieren gezien, maar ook veel kadavers van doodgereden dieren. Zoals diverse vogels, vossen, dassen en nutria's. Dat alles maakte veel indruk op hem, omdat hij beseftte dat ze ook deel uitmaakten van zijn leefwereld. Dat ging diep bij hem naar binnen. Zoals de cicaden in de bossen van Zuid-Frankrijk, die de hele dag om hem heen zongen. Voor hem was dat mooier als muziek.

Wat heeft de camino jou opgeleverd?

Ik heb ervaren hoe je ook met elkaar kunt omgaan en heb daarmee mijn mensenkennis kunnen verrijken. Ik ben strijdvaardiger geworden.

Veel dingen zijn me bij gebleven ook na 22 jaar. Zo ontdekte ik dat Marokkanen en Algerijnen hebben meegevochten met de Fransen tijdens de Eerste Wereldoorlog. Nederlandse metselaars hebben ten tijde van Karel de Grote meegebouwd aan kerken, het staat in de boeken geregistreerd en Frans heeft het op plaquettes bij de kerken en kathedralen gezien. Hij kan aan het praten blijven....

De weg naar Santiago is een belevenis die nergens mee is te vergelijken!

Algemene punten

Welke betekenis heeft de tocht voor jou gehad?

Ik heb eerder al aangegeven dat er veel dingen onderweg zijn geweest, die voor mij van betekenis zijn geweest. Hier zou ik wil noemen dat ik de overtuiging heb opgedaan dat toeval niet bestaat. Ik trof die onderkoelde man aan in de bermsloot: dat was geen toeval. Ik kwam tot het inzicht dat ik van baan moest veranderen: dat was geen toeval. Mijn zelfvertrouwen groeide, ik kreeg veel meer energie: dat was geen toeval.

Welk advies zou jij een vertrekkende pelgrim willen geven?

Besteed de nodige aandacht aan een goede voorbereiding op de tocht en zorg dat jouw conditie op peil is. Denk vooral aan de veiligheidsvoorzieningen op jouw fiets, want die zijn cruciaal.

Voor wie zou jij een kaarsje opsteken?

Ik heb onderweg de nodige kaarsjes opgestoken voor mijn gezin en voor mensen die mij daar om gevraagd hadden, maar ook voor mensen die het zwaar hebben.

Tot slot

Eenmaal thuis kon Frans niet wennen aan het gaan slapen in bed. Hij heeft een week lang in de tuin geslapen in zijn tent om te acclimatiseren. "Ik was nog niet klaar met het onderweg zijn en had moeite om dat los te laten".

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-